

Panium - Numero Singko

Ang mga Tulisan sa Imong Katawhan: Ang Pagbayaw ug Pagkapukan sa Roma diha sa Tagna

Jeff Pippenger
2025-03-05

Ang Basahon ni Daniel nagpadayag ug usa ka talagsaong sugilanong propetiko, nga naghabol sa usa ka prinsipyo sa pagsubli ug pagpalapad nga molugway sa tibuok nga mga panan-awon niini, sukad sa metalikong larawan sa kapitulo 2 hangtod sa masalimuot nga mga panagbangi sa mga hari sa kapitulo 11. Sulod niining balangkas, mitungha ang usa ka makapadani nga kaso: ang Gubat sa Actium niadtong 31 BC, nga miabut sa kinatumyan pinaagi sa pagkapukan sa Ehipto niadtong 30 BC, nagbarug ingon nga usa ka mahukmanong katumanan sa Daniel 11:25, 26, nga nagtimaan sa pagsubang sa 360 ka tuig nga pagkahalangdon sa paganong Roma.

Ang Daniel 11 nagsugod sa pagtungha ug pagkapukan sa mga imperyo human sa kamatayon ni Alexander the Great niadtong 323 BC. Apan, sa pag-abot sa bersikulo 14, adunay kausaban nga mahitabo. Mga 200 BC, samtang si Antiochus III (Magnus) nangandam alang sa Gubat sa Panium batok sa batang-hari nga si Ptolemy V, misulod ang Roma, dili ingon nga usa lamang ka tigpaniid, kondili ingon nga ang “mga tulisan sa imong katawhan.” Tungod sa kabalaka sa pagsiguro sa suplay sa trigo sa Ehipto taliwala sa kagubot sa mga Helenistiko, gipakita sa Roma ang iyang impluwensiya sa panahon sa Ikaduhang Gubat sa Macedonia (200–197 BC), nga nag-andam sa entablado alang sa iyang propetikong tahas.

Ang Pagdominar sa Roma Ibabaw sa mga Judio

Pag-abot sa 63 BC, ang bersikulo 16 nakakaplag sa iyang katumanan sa dihang giatake ni Pompey ang Jerusalem, misulod sa Labing Balaang Dapit ug nagpamatuod sa Romanhong paghari ibabaw sa “mahimayaang yuta.” Gikan dinhi, ang mga bersikulo 17 hangtod 22 naglatid sa sunod-sunod nga mga Romanhong personalidad: ang sidlakang mga kampanya ni Pompey, ang mga kadaugan ug pagpatay kang Julius Caesar sa 44 BC, ang paghari ni Augusto Cesar nga nagpatigom ug buhis (nahisgotan sa Lucas 2:1) nga natapos sa 14 AD, ug si Tiberio nga nagdumala sa paglansang kang Cristo sa tuig 31 AD, sa dihang ang “prinsipe sa tugon” gilaglag. Ang linya sa tagna gikan kang Pompey sa Jerusalem ngadto kang Tito sa Jerusalem sa 70 AD nagapadayag sa linya sa paghari sa Roma ibabaw sa katawhan sa Dios.

Ang pagsugod sa usa ka Romanong Heneral nga nagpasipala sa templo ug ang pagtapos sa dihang gilaglag sa usa ka Romanong Heneral ang templo naghatag sa timaan sa Alpha ug Omega. Sa pagsugod pinaagi sa pagpasipala ug sa pagtapos pinaagi sa kalaglagan, ang makasaysayanong linya naglangkob usab sa pagpasipala ug sa paglaglag sa Usa nga miingon mahitungod sa Iyang kaugalingon, “Gub-a ninyo kining templo ug sa sulod sa tulo ka adlaw patindugon ko kini pag-usab.” Ang kamatuoran gilangkuban sa nahauna, sa ikanapulog-tulo, ug sa kataposang letra sa Hebreohanong alpabeto, ug ang linya nga nagsugod kang Pompey ug natapos kang Titus naglakip

sa usa ka tunga-tungang paglaglag sa templo nga girepresentahan sa tunga sa tulo ka mga krus, nga gitindog sa gayud ka tunga sa semana sa dihang mianhi si Cristo aron sa pagpamatuod sa pakigsaad. Ang mga bersikulo dose-sais hangtod baynte-dos nagrepresentar sa usa ka profetikong linya nga nagdala sa timaan sa kamatuoran. Adunay pipila ka mahinungdanong mga profetikong linya sulod sa kasaysayan nga girepresentahan sa mga bersikulo, apan ang nag-unang tema sa maong linya mao ang pagdominar sa Roma ibabaw sa mga Judio.

Mga Alyansa ug mga Kasabotan

Ang bersikulo 23 “nagsubli ug nagpalapad” pinaagi sa pagbalik sa 161–158 BC, sa dihang ang mga Judio ilalom ni Judas Maccabeus naghimo ug pakigsaad uban sa Roma (1 Maccabees 8). Kini nagapasiugda sa talagsaong pamaagi sa Roma sa pagtukod sa iyang imperyo—pagpanakop pinaagi sa mga kasabotan ug mga alyansa, usa ka pamaagi nga lahi sa mga nag-una kaniya. Ang bersikulo 24 nagatapos niini nga hugna, nga nagtimaan nga ang Roma “maglaraw sa iyang mga lalang batok sa mga kuta, bisan alang sa usa ka panahon.”

Ug human sa pakigsaad nga gihimo uban kaniya, siya magalimbong sa malimbongon nga paagi; kay siya motungha, ug mahimong kusgan uban sa diyutayng katawohan. Siya mosulod sa malinawon nga paagi bisan sa labing mabungahong mga dapit sa lalawigan; ug iyang buhaton ang wala mabuhat sa iyang mga amahan, ni sa mga amahan sa iyang mga amahan; iyang ipakatag taliwala kanila ang tukbonon, ug inagaw, ug mga bahandi: oo, magalaraw siya sa iyang mga laraw batok sa mga malig-ong salipdanan, bisan alang lamang sa usa ka panahon. Daniel 11:23, 24.

Alang sa Usa ka Panahon

Ang pulong gihubad nga “batok” mahimong sabton ingon nga ang pulong “gikan sa”. Ang Roma nagtagna sa iyang mga lalang “gikan sa”. Ang pulong “gikan sa” diha sa bersikulo nagtudlo ngadto sa siyudad sa Roma, ang politikal ug militar nga kasingkasing sa emperyo, ingon nga tinubdan sa iyang mga estratehiya. Ang “panahon” sa pagpanagna mao ang 360 ka tuig, nga nagsugod sa dihang napukan ang Egipto niadtong 30 BC human sa Actium, ug natapos sa tuig 330 sa dihang gibiyahan ni Constantino ang Roma alang sa Constantinople.

Ang mga bersikulo 25 ug 26 nagatutok gayud sa Actium mismo.

Ug iyang pukawon ang iyang gahum ug ang iyang kaisog batok sa hari sa habagatan uban ang usa ka dakung kasundalohan; ug ang hari sa habagatan pagapukawon ngadto sa gubat uban ang usa ka hilabihan kadaku ug mabaskug nga kasundalohan; apan siya dili makatindog: kay sila magalaraw ug mga lalang batok kaniya. Oo, sila nga nagakaon sa bahin sa iyang kalan-on magalaglag kaniya, ug ang iyang kasundalohan magaawas sama sa baha: ug daghan ang mapukan nga pinatay. Daniel 11:25, 26.

Niadtong 31 BC, si Octavian, nga nagrepresentar sa Roma ingon nga ang “hari sa amihanan,” mipundok sa iyang mga pwersa batok sa Ehipto ni Cleopatra, ang “hari sa habagatan,” diha sa usa ka talagsaong panagsangka sa dagat. Ang “hilabihan kadaku ug gamhanang kasundalohan” ni Antony ug Cleopatra napakyas, napukan tungod sa estratehikong mga “lalang” (ang mga taktika ni

Agrippa) ug sa mga pagbudhi—ang pagbiya sa mga kaalyado ni Antony ug ang pag-atras ni Cleopatra sa tunga sa gubat. Pagka 30 BC, ang Ehipto nahimong usa ka probinsiya sa Roma, nga nagpasugod sa walay ikabalda nga pagmando sa pagano nga Roma. Kining 360 ka tuig nga yugto, gikan sa 30 BC hangtod sa 330, nahiuyon sa pagkalabaw sa Roma nga nasentro sa iyang orihinal nga kuta, hangtod nga ang pagbalhin ni Constantino “nagpukan” sa maong kuta, sumala sa gitagna sa Daniel 8:11.

Oo, gipadaku niya ang iyang kaugalingon bisan pa ngadto sa prinsipe sa panon, ug pinaagi kaniya gikuha ang adlaw-adlaw nga halad, ug ang dapit sa iyang balaang puloy-anan gilumpag. Daniel 8:11.

Sa dihang gibyaan ni Constantine ang siyudad sa Roma pabor sa siyudad sa Constantinople, mibiya siya ug kahaw-ang sa gahum sa siyudad sa Roma nga nagbukas sa dalan alang sa iglesiang papal sa paglingkod sa lingkoranan sa kagamhanan nga girepresentahan sa siyudad sa Roma. Kining lihoka mituman sa bersikulo dos sa Pinadayag trese.

Ug ang mananap nga akong nakita sama sa usa ka leopardo, ug ang iyang mga tiil sama sa mga tiil sa usa ka oso, ug ang iyang baba sama sa baba sa usa ka leon; ug gihatag kaniya sa dragon ang iyang gahum, ug ang iyang trono, ug dakung kagamhanan. Pinadayag 13:2.

Sa Daniel 8, duha ka nagkalainlaing Hebreohanong pulong, nga ang duha gihubad nga “santuwaryo,” maoy naglain sa sugilanon sa santuwaryo diha sa basahon ni Daniel. Ang basahon ni Daniel naghulagway sa usa ka gubat tali kang Cristo ug kang Satanas, ingon sa gipakita sa yutan-ong mga representante ni Cristo ug ni Satanas. Ang Babilonia, ang yutan-ong representante ni Satanas, nagdaug sa Jerusalem sa sinugdanan sa Daniel, ug ang Jerusalem nagdaug sa Babilonia sa bersikulo kap-atan ug lima sa kapitulo onse. Ang mga gingharian nga girepresentahan sa siyudad sa Jerusalem ug sa siyudad sa Babilonia mao ang “mga santuwaryo sa kusog.” Ang mga siyudad sa Babilonia ug Jerusalem pulos mga santuwaryo sa kusog, ug silang duha adunay ilang kaugalingong mga templo sulod sa siyudad. Ang templo sa Pantheon anaa sa siyudad sa Roma, ug ang templo sa Jerusalem mao ang katugbang niini sa profetikong asoy. Ang Babilonia ug ang siyudad sa Roma mga peke sa Jerusalem.

Sa Daniel 8, ang duha ka Hebreohanon nga mga pulong mao ang “miqdash” sa bersikulo 11, diin ang gamayng sungay (ang paganong Roma) magapukan sa “dapit sa iyang balaang puloy-anan” (ang siyudad sa Roma), sa dihang si Constantine mibalhin niadtong 330. Ang laing pulong mao ang “qodesh” sa mga bersikulo 13, 14, diin ang balaang puloy-anan sa Dios nagahulat sa paghinlo human sa 2300 ka adlaw. Bisin tuod ang duha ka pulong gihubad nga sanctuary, ang “miqdash” mahimong magrepresentar sa kuta sa Dios o sa usa ka paganong kuta, samtang ang “qodesh” gigamit lamang sa Biblia aron magrepresentar sa balaang puloy-anan sa Dios.

Sa Daniel 11:31, ang “balaang puloy-anan sa kusog” (ang siyudad sa Roma) gihugawan sa dihang ang mga Barbarians ug mga Vandals nagdala ug gubat ngadto sa siyudad sa Roma. Ang “mga bukton” diha sa bersikulo nagsugod kang Clovis niadtong 496 ug mipadayon hangtod nga ang papal nga Roma hingpit nang misaka sa gahum niadtong 538, sa dihang ang mga Ostrogoths gipapahawa gikan sa siyudad.

Ang propetikong linya gikan sa Actium molapad lapas sa 330. Ang “mga sakayan sa Chittim” sa bersikulo 30 nagpaila sa mga Vandal ubos ni Genserik, kinsa misulong ug milungkab sa Roma niadtong 455, nga nagpahibalo sa pagkapukan sa Kasadpang Roma. Unya mitungha ang Papal nga Roma, nga nagmando gikan sa 538 hangtod sa 1798; sulod sa 1260 ka tuig hangtod nga ang Heneral ni Napoleon nga si Berthier mipahamtang sa “makamatay nga samad” pinaagi sa pagdakop kang Pio VI. Ang 360 ka tuig sa paganong Roma, gikan sa 30 BC hangtod sa 330, nagpakita sa hulagway sa 1260 ka tuig sa papal nga Roma, nga ang matag usa nagsugod sa dihang napukan ang ikatulong babag (Ehipto, mga Ostrogoth).

Ang moderno nga “hari sa amihanan” motungha diha sa bersikulo 40. Sa 1989, ang kapapahan, nga sa tago nakighiusa sa USA ni Reagan (gisimbolohan ingong mga karwahe, mga sakayan, ug mga magkakabayo), mopukan sa USSR, ang “hari sa habagatan” (ateyismo/Kominismo). Ang bersikulo 41 nag-ila sa kapapahan nga nagdaug sa “mahimayaong yuta”—nga nagbalhin sa Protestante nga USA ngadto sa Katolikong USA—samtang ang mga bersikulo 42, 43 nag-ila sa Nagkahiusang mga Nasod nga girepresentahan sa Egipto nga motugyan ngadto sa usa ka tulo-kapin nga panaghiusa nga gilangkuban sa Nagkahiusang mga Nasod (ang dragon), sa Vaticano (ang mapintas nga mananap), ug sa Tinipong Bansa sa Amerika (ang mini nga propeta), nga nagdumala sa kalibotan paingon sa Armagedon. Ang bersikulo 45 nagtaga sa katapusan niini nga gahum, “nga walay bisan kinsa nga motabang,” ang samad niini naayo diha sa bersikulo kap-atan ug usa, apan ang iyang dangatan natakda na sa bersikulo kap-atan ug lima.

Ang Actium niadtong 31 BC mao ang sentro sa mga bersikulo 25 ug 26, nga nagpasugod sa 360 ka tuig nga paghari sa Roma gikan sa iyang santuwaryo-kuta. Uban sa bersikulo katorse isip usa ka pahimangno, ang sugilanon sa pagano nga Roma gikan sa bersikulo 16 hangtod sa pagbalhin ngadto sa papal nga Roma sa bersikulo 31 mao ang bug-os nga linya sa pagano nga Roma. Kana nga linya nabahin ngadto sa tulo ka bahin. Ang bersikulo 16 hangtod 22 mao ang linya sa paggahum sa Roma ibabaw sa karaang Israel. Ang bersikulo 23 ug 24 nag-ila niadtong buluhaton sa pagtukod sa imperyo nga gigamit sa Roma sa dihang nanaug kini pinaagi sa mga kasabutan sa paghiusa ug mga tratado inubanan sa kusog militar. Ang bersikulo 24 hangtod sa katapusang pahayag sa bersikulo 31 mao ang usa ka duha ka bahin nga linya nga nagrepresentar sa usa ka yugto sa dihang ang Roma nagbayaw sa iyang kaugalingon, nga gisundan sa pagkapukan.

Ang “gitakdang panahon” mao ang kataposan sa 360 ka tuig sa tuig 330. Ang mga bersikulo baynte-siyete hangtod sa katapusang hugpong sa bersikulo traynta’y-uno, nga nagpaila kon kanus-a ang gahum sa pagka-papa, nga girepresentar ingon nga dulomtanan nga nagapahimong biniyaan, gibutang sa trono niadtong 538, mao ang kasaysayan sa paganong Roma sulod sa konteksto sa yugto sa tulo ka gatus ug kan-uman ka tuig sa labing hataas nga paggahum, nga dayon gisundan sa duha ka gatus ug walo ka tuig sa usa ka progresibong pagkapukan.

Busa ang “panahon” sa bersikulo baynte-kuwatro nagsugod sa 31 BC pinaagi sa pagdugang sa hari sa habagatan ngadto sa gingharian sa hari sa amihanan, ug kini natapos sa 330 pinaagi sa pagkabahin sa hari sa amihanan ngadto sa sidlakan ug kasadpan. Gikan sa 330 hangtod sa 538, ang paganong Roma anam-anam nga nagkaguba. Ang nagkalainlaing mga pag-ila sa taga nga may kalabutan sa nagkalainlaing mga hugna sa pagkahugno sa paganong Roma mao ang mga patik sa

tagna nga nagtugot sa estudyante sa tagna sa pag-ila sa matagnaong Pulong sa Dios. Sa katumanan sa bersikulo katorse sa Daniel onse, gitukod sa Roma ang panan-awon, ug usa sa mga paagi nga gibuhad niini kana mao pinaagi sa iyang pagkahulog. Ang bersikulo nagaingon, “also the robbers of thy people shall exalt themselves to establish the vision; but they shall fall.”

Sa dihang ang Roma giatake sa mga sakayan sa Chittim, ug human niana miatake sa habagatan, kini dili sama sa nahauna ni sa naulahi, kay sukad dinhi padayon nga gihulagway ang pagkapukan sa gahum sa Roma. Ang unang upat ka trumpeta sa pito ka mga trumpeta sa Pinadayag nga makita sa kapitulo otso piho nga naghulagway sa upat ka dagkong mga gahum nga sa katapusan nagdala sa Kasadpang Roma ngadto sa iyang katapusan niadtong 476. Ang panan-awon natukod sa dihang ang mga tulisan sa imong katawohan nagbayaw sa ilang kaugalingon ug nangapukan. Ang matagnaong panan-awon gihulagway ibabaw sa balangkas sa pagkapukan sa Roma. Ang paganong Kasadpang Roma napukan gikan sa 330 hangtod sa 538. Ang Papal nga Roma napukan niadtong 1798. Sa kasaysayan sa ikalima ug ikaunom nga trumpeta, ang Sidlakang Roma napukan ngadto sa Ottoman nga mga Turko niadtong 1453. Kining tulo ka mga pagkapukan kabahin sa panan-awon nga natukod pinaagi sa mga tulisan sa imong katawohan.

Ang bersikulo nagaingon, “usab ang mga tulisan sa imong katawhan magapahitaas sa ilang kaugalingon aron sa paglig-on sa panan-awon; apan sila mangapukan.” Gikan sa 31 BC hangtod sa 330 ang paganong Roma “nagpahitaas sa ilang kaugalingon” diha sa ilang pagkalabaw ibabaw sa kalibotan. Gikan sa 330 hangtod sa 538 ang paganong Roma napukan aron maandam ang paglingkod sa tawo sa sala sa templo sa Dios, nga nagamantala sa iyang kaugalingon nga siya mao ang Dios. Gikan sa 538 hangtod sa 1798 ang gahum sa kapapahan “nagpahitaas sa ilang kaugalingon,” ug sa 1798 sila napukan. Gikan sa 31 BC hangtod sa 330 ang Kasadpang Roma “nagpahitaas” nga kini mao ang sentro sa imperyong Romano, ug gikan sa 330 hangtod sa 476 kini napukan. Sa 330 gipahitaas ni Constantino nga ang Constantinople mao ang sentro sa Sidlakang Roma ug sa 1453 ang Sidlakang Roma napukan. Ang mga yugto sa nagkalainlaing mga representasyon sa Roma, ang matag usa nagbaton ug usa ka yugto diin ang Roma nagapahitaas, nga gisundan sa usa ka yugto nga nagapakita sa iyang pagkapukan, kay “ang mga tulisan sa imong katawhan magapahitaas sa ilang kaugalingon aron sa paglig-on sa panan-awon; apan sila mangapukan.”

Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “mga tulisan” mas angay hubaron nga “mga magbungkag,” kay mas duol kini sa punoang kahulogan sa gamut niini—ang paglusot o pagguba sa han-ay—imbes nga hugot lamang nga “mga tulisan” (nga nagpasabot ug pagpangawat). Ang maong pulong nagpasabot niadtong mga nagbungkag sa mga utlanan, mga balaod, o mga tugon, dili lamang sa pagpangawat ug mga kabtangan. Ang Roma mao ang magbungkag diha sa tagna sa Biblia, bisan pa man kini gihubad nga “mga tulisan” sa bersikulo katorse. Sa Daniel kapitulo dos ang Roma mao ang gingharian nga puthaw, ug unya sa kapitulo syete ang ikaupat usab nga mapintas nga mananap mao ang Roma.

Human niini nakita ko sa mga panan-awon sa kagabhion, ug ania karon, ang ikaupat nga mananap, makalilisang ug makahahadlok, ug hilabihan ka kusgan; ug kini may dagkong puthaw nga mga ngipon: kini milamoy ug midugmok sa mga tipik, ug gitamakan ang salin

pinaagi sa iyang mga tiil: ug kini lahi sa tanang mga mananap nga nangagi una niini; ug kini may napulo ka mga sungay. Daniel 7:7.

Ang ikaupat nga mapintas nga mananap—nga mao ang Roma—adunay mga ngipon nga “puthaw,” kay mao ra kini ang mao gihapong ikaupat nga gingharian nga gilarawan isip puthaw diha sa kapitulo dos. Sa bersikulo syete ang ikaupat nga mapintas nga mananap sa Roma “nagdugmok,” ug sa diha nga kini nagdugmok, “gitunob niini ang nahibilin pinaagi sa iyang mga tiil.” Ang mapintas nga mananap sa Roma mao ang gingharian nga puthaw, ug ang kinaiya sa pagdugmok ug sa pagtunob sa nahibilin nagrepresentar sa buhat sa pagpanglutos. Ang pagpanglutos nga gidala batok sa karaang Israel maoy usa ka “ilhanan.”

Labut pa, kining tanan nga mga tunglo moanha kanimo, ug magagukod kanimo, ug makaapas kanimo, hangtod nga malaglag ka; tungod kay wala ka magpatalinghug sa tingog ni Jehova nga imong Dios, sa pagbantay sa iyang mga sugo ug sa iyang kabalaoran nga iyang gisugo kanimo: Ug sila maanaa sa ibabaw nimo ingon nga timaan ug ingon nga katingalahan, ug sa ibabaw sa imong kaliwat hangtod sa kahangtoran. Tungod kay wala ka mag-alagad kang Jehova nga imong Dios uban sa kalipay, ug uban sa kasadya sa kasingkasing, tungod sa kadagaya sa tanang butang; Busa magaalagad ka sa imong mga kaaway nga ipadala ni Jehova batok kanimo, diha sa kagutom, ug sa kauhaw, ug sa pagkahubo, ug sa kakulang sa tanang butang; ug ibutang niya ang yugo nga puthaw sa imong liog, hangtod nga malaglag ka niya. Si Jehova magapadala ug usa ka nasud batok kanimo gikan sa halayo, gikan sa kinatumyan sa yuta, nga matulin sama sa paglupad sa agila; usa ka nasud kansang pinulongan dili mo masabtan; Usa ka nasud nga mabangis ug dagway, nga dili motahod sa tigulang ni magpakita ug kalooy sa batan-on. Deuteronomio 28:45–50.

Ang mga tunglo nga miabut ibabaw sa karaang Israel tungod sa ilang pagrebelde mao ang “usa ka ilhanan ug usa ka katingalahan, ug ibabaw sa imong kaliwat hangtod sa kahangtoran.” Ang tunglo pagadad-on batok kanila pinaagi sa “usa ka nasod nga mapintas ug panagway.” Ang mapintas nga mananap nga adunay mga ngipon nga puthaw nga “nagaguba sa mga tipik ug nagtamak sa nahibilin” diha sa kapitulo pito mao usab ang ikaupat nga gingharian nga migula gikan sa pagkabahinbahin sa gingharian ni Alexander, ug maingon usab kang Moises diha sa Deuteronomio, kana nga gingharian usa ka nasod kansang pinulongan dili masabtan sa karaang Israel. Ang gingharian sa Roma diha sa Daniel kapitulo walo usa ka nasod nga mapintas ug panagway ug usa ka nasod nga nagsulti ug lahi nga pinulongan.

Karon kay kini nabali, samtang upat ang mitindog puli niini, upat ka gingharian ang motindog gikan sa nasod, apan dili pinaagi sa iyang gahum. Ug sa ulahing panahon sa ilang gingharian, sa dihang ang mga malapason moabot na sa kahingpitan, motindog ang usa ka hari nga mabangis og dagway, ug masinabton sa malalum nga pulong. Daniel 8:22, 23.

Ang “mga tulisan (mga maglalaglag) sa imong katawhan” mao ang nagatukod sa panan-awon; sila nagapahitaas sa ilang kaugalingon ug sila mangapukan. Ang ikaupat nga gingharian nga puthaw mao ang pagano nga Roma, nga naghari sa labing hataas nga pagkalabaw sa dihang sila nagapahitaas sa ilang kaugalingon, apan kansang kinatumyan nga pagkapukan nahimong usa ka profetikanhong kinaiya nga nagatukod sa panan-awon. Sila mga maglalaglag, kay ilang gitamakan

ang katawhan sa Dios pinaagi sa paglutos.

Padayonon nato kining pagtuon sa mosunod nga artikulo.